

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fl. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 korona.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Becsek Aladár.

Hirdetések a legolcsóbban számítatnak. Nyilttér sora
50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Társadalmi csőd.

Örvényező áradat rombolja társadalmunk középrétegeit; tajtékozó gyűrűi elsodorták már földbirtokos-középosztályunk legnagyobb részét és most ennek nemes pótlóját: az intelligenciát támadják meg. Mi az oka e sajnálatos jelenségnek?

Földbirtokos középosztályunk pusztulásának okai rég ismeretesek, de mindeddig semmi sem tétetett megmentésére. Azt hittük, pótolhatja azt természetes surrogátuma: az értelmi keresetből élő intelligencia. És habár tulzottnak tartjuk a panaszokat, mégis el kell hinnünk, hogy az értelmi kereset forrásai csekélyebbé lettek. Attól tartunk: kevésbé *tiszták* is.

Ez az utóbbi jelenség ok és okozat egyszermind. Ok: mert a létküzdelem versenye erkölcsileg sötétlen térre szorította a versenyzőket. Sőt — fájdalom — gyakran megtörténik, hogy a küzdelem a társadalom szemétdombján megy végbe. Az értelmi kereset forrásainak tisztátalansága egyszermind okozat, a mennyiben a szennyes verseny visszahat magukra azon forrásokra, melyekben a társadalomnak kellene megifjodnia.

Az áldatlan versenyt pedig földézi ama körülmény, hogy a tulajdonképpeni vagyontermelő pályák, az ipari és kereskedelmi pálya helyett az értelmi kereset küzdőterét lepik el a hivatottak és hivatlanok rajai. A diplomás nyomorúságot keresi a javíthatatlan ostoba társadalmi gőg, mely még mindig lenézi az ipari és kereskedelmi foglalkozást. Az angol arisztokrácia fiai nemcsak a hadseregbe mennek, hanem magában az ország fővárosában kereskedést nyitnak és mégsem lesznek a legmagasabb köröknek sem száműzöttjei. Nálunk még a középosztály — jobb szó híján — torzszülöttjei is idegenkedéssel fogadják a valódi produktív munka emberét, a mely így természetesen a valódi nevelésre vezethető vissza.

Középosztályunk megmentése céljából mindenelőtt társadalmi reformra van szükség. Reformálni kell azt a középkori, a modern életre képtelen szellemet, mely csak a diplomától szabadalmazott munkát becsüli meg, s megveti ama másikat, sokkal produktívabb munkát, melyre nem a professorok adnak képesítést. Azt a munkát, mely egyedül teheti nagygyá a népeket, mint nagyokká tette a művelt nyugoti nemzeteket. Az erkölcsi reformnak együtt kell járni a társadalmi reformmal. Sem az ügyvédi, sem az orvosi, sem egyéb pályán nem tűrhető a szennyes verseny. A fegyelmet mindenütt a legnagyobb szigorral kell kezelni, hogy a tisztességes munkát továbbra is el ne nyomhassa a tisztességtelen. De a két reform csak alap, a melyre építeni kell. Le kell szállítani egyáltalán egész társadalmunkban, s névszerint az értelmi kereset pályáin, a modern igényeket. Nem szabad dus jövedelmekre utazni s nagy lábon berendezkedni. Meg kell állani azon uton, hogy a diplomás munka is vállalkozássá legyen, melyben a tőke játsza a főszerepet. Majd ha nem lesznek fényesen berendezett irodák és előszobák, a közönség is hozzá szokik az igazi tudomány és szakértelem megbecsüléséhez, sőt méltó honorálásához.

Vizont, intelligenciák mentességére el kell ismernünk, hogy a megélhetési viszonyok nemcsak fölöttébb, hanem érthetetlenül drágák, a mely áll az egész országra. Fejtegettük már a decentralizáció szükségességét. A decentralizációval szaporodtak városaink lakossága, de ha a közlekedést is decentralizáljuk, s ha — mint Hegedűs kilátásba helyezte — a vidéki gócpontok élelmézésének könnyebbé tételéről gondoskodtunk, a megélhetési viszonyok javulni fognak mindenfelé. De csak hogy ha az élelmézési téren is megszűnnek a legrosszabb természetű szövetkezetek, a különböző ringek.

Az állami adminisztráció némileg szintén se-

gíteni fog középosztályunkon, de különösen a *jogi pálya* emberein. Közigazgatási reformjaink számos új erőt igényelnek, s mert magasabb kvalifikációt fognak megkövetelni, az élet-halál harcot vivó diplomás proletáriátus egy része el lesz helyezhető. Maga a körjegyzői pálya, a magasabb hivatali állásokról nem szólva, nem egy jó sorra méltó existenciának fog megélhetést nyújtani. De természetesen ezzel is csak szaporodik az állami *depedencia* a magyar intelligenciában. Értelmiségünk legnagyobb része most is az államtól függ. Jövőre még inkább ettől fog függni. Ekép épül föl Magyarországon az állam mindenhatóságának Babel-tornya, melynek összeroppanása valamikor nagy bajt fog okozni, mert szinte egész intelligenciánkat maga alá temetheti.

Az arisztokrácián kívül még csak egyetlen, aránylag független és egészséges társadalmi elemünk van: *parasztságunk*. Ennek is ott-ott egy-egy virághajtását pusztító féreg emésztheti s undorító hernyó és pók mocskolja be. Parasztságunk csontozata azonban még egészséges. Képes a legnagyobb reprodukcióra s oly terjeszkedésre — a mint a népszámlálásból már-már kivethetjük — és kifejlődésre, aminőre a világ egyetlen parasztsága sem. Nemzeti rekonstrukciónkat most is népünkre kell visszahelyezni. Részben megtört intelligenciánk és középosztályunk erejét is a népből, parasztságunk hatalmas kifejlődéséből kell venni, s ekap. új elemekkel kell megszilárdítanunk a régi intelligenciát és középosztályt. A népből származó új elemek magokkal fogják hozni azt az őserőt, melylyel fajunk alapzata mindig birt. De már elérkezett a legvégső ideje népünk kifejtésének s ugy gazdasági, mint érdekei fölemelésének. Ekkor nem fog tovább terjedni a társadalmi csőd s elkövetkezik társadalmunk rétegeinek egyensulya és megszilárdulása.

Ellenkező esetben pedig az szélesebb körökre fog kiterjedni. És midőn már parasztságunk is érinteni fogja, akkor a társadalmi csődből politikai és nemzeti krach lesz.

A butaság.

*E földön itt a három főhatóság:
A gőg, hiúság és alattvalóság,
Sok bajt hozhat szegény fejére kárnak,
De végre is legyűrhető mind a hármak.*

*Am el vagy veszte s nem találsz mentséget,
A butaság, ha léssen ellenséged,
Elvéssz a bölcs: a dőre tette ezt
Ajax fölé helyezve Therziteszt.*

*Reád röhög hülyén s arcátlanul
Magát dioséri és mindent szól-szapul,
Ez állat ellen mit tehetsz elvégre,
Huzd meg magad s a csapásról téj le!*

Könny és mosoly.

Végre elaludtak a gyemekek, a konyhában is rendet csináltam, már most „nagyosága” lehetek, ugy-e? — szolt a fiatal asszony enyelgő hangon és a kanapéhoz lépett, melyen férje nyújtózott.

Kellemetlenül meglepődve lépett hátra. Ábrándos fejecskejével és érzékeny szerető szívével azt képzelte, hogy míg ő a gyermekeket lefekteti és a házi teendőket elvégzi, addig a férje róla ábrándozik és türelmetlenül várakozik rá. E helyett a férj

Népiparunk.

— Levél a magyar nőkhöz. —

Szeretném, ha minden szónak, a mit leirok, bővös ereje lenne. Szeretném, ha elhatolna széles Magyarország minden nemesen érző asszonyának lelkéig s meséket regélne sok-sok kincsről, mesés gazdaságról, a mely a miénk, csak meg kell látnunk és kinyújtanunk érte a kezünket.

Népiparunkról akarok írni. A téma nem új, sőt napjainkban, mikor országszerte megindult az akció a hazai ipar pártolása ügyében, talán unalmas is. Ezt a szót leirtam, de rögtön vissza is vonom. Nem hiszem, hogy a magyar előtt unalmas lenne az, a mi a magyar népleleknek, népművészetnek egyik legérdekesebb megnyilatkozása: a népipar, illetőleg ennek különösen azok az ágai, a melyek már természetüknél fogva is első sorban érdekesek előttünk: varottasok, szöttesek, faragászati és agyagipari termékek.

Alig van hazánknak vidéke, ahol a nép házi iparral ne foglalkoznék. Földmivelő és állattenyésztő vidékeken ez tisztán a ház szükségleteinek előállítására szorítkozik, de olyan helyeken, a hol a föld nagyon soványon táplálja fiait, arra van hivatva, hogy az ezt üzöknék fő jövedelmi forrása legyen. Szóval: vannak vidékek, a hol a népnek ebből kellene megélni, sőt meg is élhetne, jólétre tehetne szert, ha arra hivatott tényezők ipari foglalkozását tőkével, munka-anyag beszerzésével, a termeltek értékesítésével támogatnák. Erre a támogatásra nagyon rászorultak. Igaz, hogy a népipar *egyesek* buzgó pártolásával ujabban lendületet vett, de vajmi keveset használhat egyesek buzgólkodása ott, a hol egy egész országrész lakosságának kereseti forrásáról van szó. A nőket különösen érdeklő kalotaszegi varottasokról beszélek első sorban. Ismeretes, hogy egy asszony végtelen buzgalma, odaadó pártolása milyen virágzásra juttatta e remek varottas ipart. A kalotaszegi nép újból megtanulta ősanái gyönyörű himzését, varrja buzgalommal éjt, napot egybevetve; előkerültek a ládákban a szebbnél szebb minták, hogy új alakban a főrangú szalonok ékességei legyenek. Tény

kényelembe helyezte magát és boldogan aludta az igazak álmát.

Ujjhegyen — mint egy kis cicza — visszasüthant a konyhába, kezébe vette a félbemaradt harisnyát és a kötéshez fogott. E foglalkozás mellett a gondolatok szabadon csatangolhatnak és a komor hangulatok még sem vehetnek tulságosan erőt az embereken.

Igen, a komor hangulat! Ugyan mi az oka annak, hogy derült lelkiállapotát, melylyel gyermekeit és férjét fogadni szokta, csakhamar buskomorság váltja fel? Hogyan van az, hogy mostanában annyiszor szomorú és kedvetlen? Ki az oka ennek: önönmaga-e, vagy férje?

Kétségkívül, a boldogság lényege nem hiányzott náluk. Szerették egymást hűséggel és bensőleg. Egymás nélkül nem tudtak sem sétálni, sem szórakozni. De valami mégis volt köztük, amit nem lehetett áthidalni.

Évről-évre, napról-napra, reggeltől estig csak a kötelességeknek éltek. Alig volt egy-egy órácskájuk, melyet a nyugalomnak, szórakozásnak vagy üdülésnek szentelhetek volna. Pedig mind a ketten fiatalok voltak és a fiatalság megkívánja a maga jogát. De náluk e kívánság teljesítetlen maradt és a házaspár kifáradt és elkedvetlenedett az eredménytelen küzdelemben.

A hogy most csendesesen ülve kötögetett, úgy tűnt föl neki, mintha ő már régóta nagymama volna. A szülei házában, hol hat testvér között ő volt leg-

az is, hogy alig van város Magyarországon, a hol a kalotaszegi varrottast ne látnánk; a külföld is kapva kap a kiválóbb darabokon. És mégis azt mondom, hogy a kalotaszegi varrottas nem érte el a virágzásának delelőjét, s hogy elérje, pártolásra, anyagi és erkölcsi támogatásra van szüksége.

Tulajdonképen nem is méltányoljuk mi eléggé ezt az iparágat. Meg vagyok róla győződve, hogy Angliában — a hova tudvalevőleg nagyon sok varrottas vándorol ki tőlünk — szőnyeg, a tálasokon vásárhelyi magyar stílusú tányérok és kulacsok, s az egész szobának meleg otthonias színezetet adva, piros rózsás varrottas függönyök és terítők. — Azt hiszem, a valóság még sebb lenne e képnél és — hogy a dolog praktikus oldalát se tévesztjük szem elől — 400—500 frtnál többbe nem kerülne. Ezért egy minden ízében magyar, minden kis részletéig érdekes és gyönyörű szobánk van. De a kinek egész berendezésre nem is telik, ne mulassza el, hogy egy-egy ilyen himes kis butort be ne szerezzon. Készítenek olyat is, a melyen a fát természetes minőségben meghagyják, ezt aztán az ember maga tetszése szerint kifestheti az olcsó u. n. technikai festékekkel és belakozhatja. Olcsó és nagyon eredeti ünnepi ajándék pl. egy kis polcz, kis asztalka, szék, falra való tányér, tálcza, stb. — A fatányér darabja 3 kor., asztal 6 szögletű esztergályozott lábakkal (milyen csinos dohányzó asztalka lenne) 10 kor., szék 4 kor.

Láttam nagyon csinos zongorapadot himzett butorra kalotaszegi varrottással kárpitoztatva, nagyon elegáns volt; láttam aztán egy kis fülke-berendezést ugyancsak ilyen butorokkal és varrottas függönyökkel, elragadóan bájos volt.

S aztán — ami nagy előny — bármilyen, soha nem látott formát szívesen megkísértenek, sőt örvendenek, ha valami újat tanulhatnak.

Csakugyan művészi intelligenciájú emberek ezek. Ösmerek egy körösfi faragót, aki új, meg új mintákat talál ki; mikor egy alkalommal megkérdeztem: honnan veszi a mintákat, önérzetesen mutatott a homlokára: „Van itt instálom még elég.”

Ha annak az embernek elég munkája lenne, hogy abból egy kis tőkét gyűjtve megfelelő műhelyről, kellőleg kiszáritott fáról stb. gondoskodhatnék, még szebb és korrektebb munkát adna, mert izlését fejleszthetné, kézi ügyességét gyakorolhatna.

A szobák díszítésének kiegészítőjéről, a marosvásárhelyi festett tányérok, kancsókról, vázokról, akarot egy-két szót mondani. A legszebb, a mit e nemből láttam, 6 falra vagy pohárszék tetejére dísznek való tányér volt, miud különböző nagy stilizált virággal. Pl. az egyikén egy a most annyira divatos iris volt, a másikon tulipán, a harmadikon napraforgó, voltak köztük magyar stílusú tulipánosak, hagymások, stb.: darabja 60 fill; a falon bámulatosan szép hatása. Ugyancsak ilyen vázák, tálak mesésen olcsó áron.

De, már szinte tulságosan is hosszúra nyúlt ez

a pár sor, a melyen a magyar hölgyek figyelmét a még olyan kevésre méltatott szép iparunk egyes czikkeire fel akarom hívni.

De a téma magával ragadott, hiszen kimeríthetetlen. Lékünk megilleti minden, a mi szép, bármiben nyilatkozzék is meg, s ha ez a szép egyszersmind a miénk, a mi népünk művészi tehetségének munkája, még közelebb áll szívünkhöz. — Még nagy, hatalmas nemzetek is föltő gonddal őriznek, dédelgető szeretettel ápolnak, lelkesedve magasztalnak mindent, ami speciálisan az övék, a miben nemzeti karakterük érvényesül. Annál inkább kell nekünk maroknyi Magyarországnak, nemzetiségek közé ékelve, idegenektől környékezve, teljes erőnket megfeszítve őrizni, ápolni és dédelgetni mindazt, a mi a specifikusan egyéni mivoltunk megnyilatkozása. — Higyjék el hölgyeim, e munka nagyrésze a miénk, a magyar nőké, épen azért, mert mindenre kiterjedő, finom női lelket, egész szívet igényel. — A mi vállainkra nehezedik tehát a feladat (oh, hiszen nem nehéz feladat), hogy a magyar házi-ipart legjobb tehetségünk szerint támogassuk, mert azzal fejlesztjük, azzal kenyeret adunk a népnek, azzal magyaros izlésűvé tesszük környezetünket.

Szeretném, ha a felsorolt iparcikkek egy-egy szép példányát önöknek bemutathatnám; azt hiszem, lesz is reá alkalom. Meg vagyok róla győződve, hogy nemcsak magyar lelkük, hanem esztétikai izlésük is szépnek fogja találni. — Az Erdélyi Kárpát Egyesület — addig is, míg az iparpártolás nemes tervének teljes programja életbe lép — a legnagyobb készséggel és hazafias örömmel vállalkozik a közvetítésre; megrendeléseket elfogad s gondoskodik arról, hogy a kívánt munka a legrövidebb idő alatt, természetesen az eredeti árban, a megrendelő kezébe jusson.

Adja Isten, hogy a hazai népipar gyakorlati pártolásának nemes eszméje ne maradjon csak terv; s hogy tényleg megvalósulhasson, nagy részben a magyar nők támogatásától függ; tehát bizzunk benne!

Radnótiné Hrabovszky Irén.

Ujdonságok.

Lapunk jelen száma, tekintettel a szombatra eső ünnepnapra, rendes megjelenési idejétől eltérőleg, egy nappal korábban jelent meg.

A város pénzügyeinek rendezése érdekében Hollaki főispán m. hó 30-ára a képviselőtestület és a városi közbirtokosság tekintélyesebb embereit bizalmas értekezletre hívta egybe. Az értekezlet tárgya a városi nagy kölcsön, illetve a birtokosság tulajdonát képező 300,000 korona körül forgott. Ugyanis javaslat tétellett, hogy a birtokosság ez összeget, a melynek kamatai amugy is a város költségeinek fedezésére fordítatnak, kölcsönképpen úgy engedje át a városnak, hogy azután 50 éven keresztül évi 2000

koronát élvezen, a melynek kamatos kamataival az összeg teljesen megtérítetik, továbbá ugyancsak 50 éven keresztül évi 2000 koronát, a melyből a birtokosság kiadásai volnának fedezendőek. E prozoziczió mellé a birtokosság még évi 2500 koronát kért, a melyből a föld és házbirtokosok utadója fedeztetnék. Ilyen formán e kölcsön jóval drágább lenne egy más nagyobb pénzintézetből felveendő hasonló összegnél, mivel a 300,000 koronának mintegy 13500 koronát kitevő $4\frac{1}{2}\%$ kamatait, melyet mint említők jelenleg a város élvez, elveszitené, s ha már most még hozzávesszük a kért évi 6500 koronát, ez összeg 20,000 koronát tenne ki; míg pénzintézetből felvéve mondjuk 40 évre, törlesztéssel együtt $5\frac{3}{4}\%$ volna fizetendő, a mi körülbelül évi 19000 koronának felel meg. Az értekezlet olyan hangulattal oszlott el, hogy a birtokosság tagjai az ügyet maguk között ismételtelen tárgyalni fogják. Mindenesetre igen kívánatos volna az ügy gyors lebonyolítása még pedig a birtokosság magas kivánságainak alászállítása mellett, mivel hanem a 300,000 koronás kölcsön lesz multhatatlanul felveendő, a mely esetben az amugy is magas pótdadók súlyosan fognak az adó adófizető polgároknak nehezdeni, a kik között éppen a birtokosság tagjai vannak első helyeken.

A Nőegylet fillérestélya. A Nőegyletnek második szerdára eső estélyei a jövő héten az összehozott multságok következtében változást szenvednek, a mennyiben a legközelebbi estély 13-án lesz és *Policzer Rezső, Jánosy Beatrix* rendezik. Mint értesítenek a programot igen nagy utánjárással válogatták össze, a melyek között egy igen nagy hatású, történelmi vonatkozással bíró tabló lesz a kiemegasló pont.

A sirva-mulató Parajd. A következő sorok közlésére kérték föl:

T. szerkesztő ur! Euredje meg, hogy a Parajdtól távolabb élő érdeklődőknek ez uton hozzassam tudomásukra, hogy Parajd, a megyének közlekedési szempontból a távol félre eső községe a XX-ik száz kezdetével a modern vívmányok, ipar és kultura tekintetében minő magas nívóra emelkedett.

Van ugyanis Parajdnak mosó-szodagyára, pokróczgyára, cserge-pokróczszövő tanfolyama, len-tilógyára, folyamatban van 5 ezer hold erdő feldolgozása s ezzel kapcsolatosan a vasut kiépítése, a sóbánya kontingense nagyobb kiterjedtséget nyert s ez által a bánya munka egész éven át biztosítva van. Van Parajdon szolgabíróház, járásbíróház s még talán polgári iskola is. Igen kérem Tessék elhinni, ez mind meg van. Meg ám! Csak hogy en kontumáciám!

No de egy cseppet se essünk kétségbe, hisz ha észszerű következetességgel meg gondoljuk, hogy már évek óta a miniszteri és iparkamarai kiküldöttek, műszaki megbízottak consortumok, magán vállalkozók s ékezzav szaktanárok, mint biztosak évnegyedenként, sőt rövidebb időközökben is föl-föl keresnek minket, — végeznek itt felvételeket, felméréseket, csinálnak üzenterveket stb. stb. s a mi nekünk boldog Jánosoknak, a legjőlesőbb: eltöltik egész valónkat megnyugtató ígéretekkel, biztos kilátásokkal: ilyen körülmények között — mondóm — számíthatunk rá, hogy a fenntebiek közül egyik-másik, ha bár a XXI-ik százig csak létrehozatik, addig pedig csak legyünk már csendes türelemmel. Hisz Parajdon a megélhetés elvégre is nem olyan elviselhetetlen. Csak nem kívánhatja valaki, hogy az ember egy kilogramm. Husért Udvarhelyre menjen csak azért, mert ott az 6—7 krral olcsóbb, elég az tesszem, ha valaki ellopja a tyukomat, a szolgabíróházig negyven kilométer utat kell megtennem 4 frtos fuvarral, ha már épenséggel nem akarok kárban maradni. Meg ha egy frtos szükségletünket az itteni kereskedők száz kilométerről, drágán fuvaroztatott ausschuss portékából fedezzük? Hisz ezért sem fogadhatunk 4 frtos fuvart.

Bizony-bizony ily nyomoruságos körülmények között bátran konstatálhatjuk, hogy e jóra való székely nép gazdasági élete súlyos válságba jutott.

Vajjon nem a nőttön-nővő közterhek, a munka, a kereset forrás abszolút hiánya okozták-e azt is, hogy Parajdról csak a közelmúltban is több mint 200 székely hagyta itt feleségét s gyermekeit, kiteve őket a tél nyomorának, kivándorolt Boszniába, Oláhországba munkát keresni. És mi történik ezekkel? Természetes, hogy egy idő után haza vetődnek — miut holmi gyászmagyarkák — üres zsebbel, elrongyolva, összetörődött testtel.

No de hagyjuk ez elszomorító képet, hiszen ugy sem élünk kétszer, miként a szép tavasz a ligetben, s még hozzá még farsangban is volnánk. Vágjuk oda bánatos vigszággal: Eladjuk a lovat hámat s élünk egy kis jó világot!

Ha megengedi Tek. szerkesztő ur e helyütt fogom regisztrálni azt is, hogy a parajdi áll. iskola tanítótestülete a szegény iskolás gyermekeknek tanszerekkel való felszerelése javára az ez idei saison folyamán rendezni szokott „fillérestélyek” címén, január hó 26-án az ötödik előadást tartotta. A rendezés erkölcsi és anyagi sikereért Vitálné Bartalis Ilona ő nagyságát, Sebastyén Ella és Irén, Veress Irma, Seitz Margit, Veress Bözsike és Ferenczy Juliska kisasszonyok, Kovács Mihály, Orbók Gyula, Damó Dénes és Kakucs György igazgató, illetve tanító urakat, Makkey Pétert, mint a színi előadások szakavatott rendezőjét, a helybeli állandó „mükedvelő-testület” és a kitünően szervezett „dalkör” tagjait illeti az érdem és elismerés.

A fent jelzett célra fordítandó tiszta bevétel eddig 30 frt. Maradtam és vagyok a T. szerkesztő urnak alázatos szolgálója: Orbók Gyula áll. tanító.

idősebb, testvérei, sőt szülei is „öreg”-nek hívták őt. Korán leterhelték munkával és a háztartás gondjaival. De gazdag képzelőtehetsége és gyermeteg kedélye megőrizték fogékonyságát az élet örömei iránt.

Amikor elérte hajadonkorát, neki is részt kellett venni a kenyérkeresésben. A boldog leánykori életet sohasem ismerhette meg. Öregesen öltözködött, mert azt hitte, hogy serdülőfélben lévő nővérei mellett a világos színek őt már nem illetik meg. Nem akarta, hogy azt higgyék róla, hogy fiatalítani akarja magát. Sőt lassankint a dalolásról is leszokott, pedig nagyon kedves hangja volt, és átengedte e szorakozást ifjabb nővéreinek. De szíve annál mélyebben sóvárgott a nélkülözött fiatalságszeretet és napfény után.

A jóságos sors mindezzel megjutalmazta őt. Ifjúságot, szerelmet, napfényt és boldogságot juttatott neki. Megajándékozta őt egy áldott lelkű, fiatal és deli férjjel, kinek oldalán visszanyerte derűtségét és életkedvét. Ez kárpótolta őt örömtelen gyermekéveiért. Egész nap nevetett, dalolt és enyelgett, mint a gondtalan gyermek. Senki sem róta meg érte, mint ahogy leánykorában szoltak hozzá:

— Nem illik ez már a te korodban!

Ellenkezőleg: férje együtt dalolt és ujjongott vele. Szerették egymást önzetlenül, forró szerelemmel.

De idő múltán, a gyermekekkel együtt a gondok is megsaporodtak. A dalt és enyelgést gyermekesírás és az élet gondjai váltották fel. A férjet a kötelesség egész nap távol tartotta családjától és amikor este haza érkezett, a feleségének látnia kel-

lett, hogy mennyire kimerült a családjáért folytatott küzdelemben.

Igy telt el nap nap után szomorú egyhangúságban. A sok küzdelem és nélkülözés mellett még azt sem engedhették meg maguknak, hogy színházba vagy hangversenyre menjenek. Hiszen a gyermekeket sem bizhatták senkire. Ismét visszatértek leánykori szenvedései, melyektől többé senki sem válthatta meg.

Még a halált sem kívánhatta, mert őt gyermek sirt volna utána: „Anyám, anyám!”

Könnyek toltultak szeméibe és remegő kezeiből kiesett a munka. Majd heves zokogásra fakadt és kebléhez kapott, mintha szívébe nyilalt volna a fájdalom. Hirtelen csendes gyermekesírás hallatszott:

— Mama, ne menj el, ne menj el!

Elfelejtette fájdalmát, és berohant a gyermekszobába. Ott ült két éves fiacskája az ágyacskájában. Rosszat álmodhatott, mert kövér kezecskéjét sirva tárta édes anyja felé. Könnyezve zárta karjaiba kedvencét. Most kinyílt az ajtó és egy derék szőke férfi sietett be és átölelte az anyát gyermekestől.

A férj volt, kit a gyermekesírás riasztott fel szundikálásából. Szeretetteljesen hajolt le nejéhez és gyöngéden fölemelte fejét.

— Miért sirtál kicsikém? — kérdé tőle részvétellel.

Az asszony férje keblére rejtette arcát és így szólt mosolyogva:

— Én is elszundikáltam, mint te, és rosszat álmodtam, mint Janika. De most oly boldog vagyok.

Országos tornaverseny. Wlassics Gyula vallás és közoktatásügyi miniszter rendeletére — mint halljuk — a kultuszminiszteriumban már megkezdtek az ezen esztendőben tartandó országos ifjúsági tornaverseny elkészületeit. A miniszter már évekket ezelőtt rendeletet adott ki, a mely szerint u. n. kerületi tornaversenyek évente, országos ifjúsági tornaversenyek pedig öt évenként tartandók. A legutóbbi országos verseny a milleniumi ünnepségek keretében 1896. júniusban. Az idei verseny ez év tavaszán fog megtartatni. Wlassics miniszter-körrendeletet ad ki, a melyben utal az országos versenyek jelentőségére, nemcsak azon szempontból, hogy az ifjúság nemes versengése a testedzés terén fokozódik, hanem nemzeti szempontból, a mennyiben alkalmat adnak arra, hogy a haza minden tájékiról egybegyült ifjak egymást megismerjék és nemzeti szolidaritásuk tudatában megerősödjenek. Igen valószínűnek találjuk, hogy városunk három középiskolája is, melyek mindegyike bir most kitűnően felszerelt tornacsarnokkal, részt fog venni ez országos versenyen.

Egy helybenhagyott ítélet. A mult alkalommal röviden érintettük azt a fellebbezést, a melyet egy cseléd afférből kifolyólag Pálmay József Szombatfalvy főkapitány ellen az alispán, mint II. foku bírósághoz benyújtott. Dr. Damokos alispán az ügyet a főkapitányi hivatalban felvett jegyzőkönyvek alapján tárgyalta, s azt teljes egészében megerősített. Így tehát a szintén Szombatfalvy ellen kért fegyelmi ügy, a melyben közelebbről lesz a tárgyalás megtartva, ez ítélet következtében aligha nem elvesztette alapját.

Iparosok fillérestélya. Az iparos önképzőegyletnek 28-án tartott estélye zajos sikert aratott s a közönség mindvégig a legjobb hangulatban mulatott. A jövő heti estély az ugyancsak a jövő hétre eső sok táncmulatság következtében nem lesz megtartva.

Műkedvelői estély. A pénzügyi tisztviselők által a vármegyeház nagytermében 5-én tartandó monstre műkedvelői estélye iránt általános az érdeklődés. A meghívók már szétküldtek, szóval az összes előkészületek befejezést nyertek. Az estélyre eredetileg számozatlan székek beállítását tervezték, a mi természetesen nem felelt volna meg a célúnak, azonban jó darab ideig ez a terv lett városszerte elterjedve, s a közönség egyrésze ehhez tartotta magát; idő közben a székeket megszámozták, arról tervet készítették s a jegyeket annak értelmében hozták forgalomba. Ilyen formán már most sokakkal megtörtént az az eset, hogy az elterjedt hírek felülve, jegy után egyáltalán fölöslegesnek találták nézni s mikorra értesültek a dolog valódi állása felől, az alatt már bizony a nagyobb része el kelt a jegyeknek.

A Székelyföld szövőipara. Hegedüs kereskedelmi miniszter Háromszék megyében 50 drb szövőszéket osztat ki díjmentesen s a szövést elsajátítani akarókat vándortanítókkal taníttatja ki.

A házsámok. Bizonyára általános megelégedésre fog szolgálni a polgármester azon intézkedése, hogy a házak utcák szerint fognak számokat kapni. Igen sok zürzavarnak, félreértésnek okozója az a körülmény, hogy az utcák nevei vagy vannak kikapasztva vagy sem, a házak meg egyáltalán nem bírnak olyan számokkal, a melyekre szükség esetén hivatkozni lehetne. — Mi már ismételtén hangzottunk e helyen közkivánságra annak szükségét s most végre a házak összeírása e célból városszerte folyik, csak jól eső megnyugvással vehetjük, hogy a figyelem az ilyen kisebb értékűnek vélemezett dolgokra is kiterjed.

Protestáns estély. Az első protestáns estély, a melyet a hitbuzgóság teremtett meg, 27-én délután volt a koll. nagytermében. Az estély iránt oly nagyfokú, általános érdeklődés mutatkozott, hogy a kitűzött idő előtt a terem már megtelt intelligens közönséggel, s ott a polgárság is nagy számmal jelent meg, nők, férfiak egyaránt. A műsor minden egyes száma pompásan sikerült, s a jelen voltak érdeklődését teljesen lekötötte. Ez estélylyel tehát rendszeresítve lett e humánus intézmény, a mely a téli hónapokban egyszer-egyszer fog megismétlődni.

Táncestélyek. A homoródokládi Polgári olvasókör saját könyvtára javára folyó hó 9-én tombolával egybekötött táncmulatságot rendez. A rendező-bizottság élén Zappé Béla áll. Belépti díj személyenként 1 kor. 20 fill. — A zetelaki tanítótéület a toronyóra alap javára f. hó 2-án kosaras táncvigalmat rendez. Belépti díj személyenként 1 kor. — A felső-sófalvi áll. népiszkola nagytermében a köz-

ségi utcai lámpások költségeinek fedezésére f. hó 9-én zártkörű táncmulatság lesz. A belépti-díj személyenként 1 kor. 20 fill. A rendező bizottság élén, mint elnök Györke János áll.

Az ideai sorozások. Megyénkben tudvalevőleg a fősorozás mindig márczius hó 1—21 napjain tartatik meg. E legsúlyosabb adóbehajtásnál a polgári elnöki tisztet rendszerint az alispán, vagy akadémizálás esetén a főjegyző tölti be. Miután vármegyénkben a törvényhatósági bizottsági közgyűlések száma kettőről négyre lett felemelve, s a négy gyűlésből egy éppen márczius hóra esik, a közgyűlés, s magát a gyűlést megelőző fontos intézkedések úgy alispánt, mint a főjegyzőt a megyére nézve nélkülözhetelenné teszik, s így meggátolják a sorozáson való jelenlétben: arra indította az alispánt, hogy a hadtestparancsnokságtól a sorozásnak márcziusról áprilisére való áttevését a fentebbi és azon ajánlattal javasolja, hogy a sorozó bizottság a működését márczius hóra Cs. Szeredába tegye át s annak elvégzése után kerüljön a sor a megyére. A hadtestparancsnokság átiratában azonban a Csikban dúló márcziusi zord időjárásról való félelméből a teljesen megindokolt prozoziciót nem fogadhatta el. Az alispán az ennek folytán előállható anomáliáktól tartva, az ügyet sürgős lebonyolítás végett, a hadügyminiszterhez terjesztette fel.

Ingyenes felolvasás. Ma délután 2 órakor az Iparos-kör nagytermében Tompa Árpád főreálisk. tanár tart szabad előadást. Előadásának tárgyát a világtörténelemből veszi.

A székely nép érdekeit, hogy a kereskedelmi és iparkamara mily önzetlenül karolja föl, fáradhatatlanul munkálkodik a viszonyok javításán, emellett bizonyit most a parajdi nép érdekében a kereskedelmi kormányhoz tett felterjesztése. Az érdekes felterjesztés egész terjedelmében a következő: „Parajdi udvarhelymegyei község és vidéke lakosságának érdekében fordulunk Nagyméltóságodhoz. Ez a község újabb időben forgalmi központja volt a vidéknek; 2090 - 2200 ra menő lakossággal, élénk kereskedelemmel birt. Forgalmát különösen emelte a Reiter-féle gyufagyár, mely évenként 160 - 200 ezer korona munkadíjat adott nagyobb részt Parajd, Alsó- és Felső-Sófalva munkásainak és a m. kir. áll. sóbánya, melyben szintén jelentékeny keresetre tettek szert a sómunkások, szekeresek stb. A lakosság zöme e telepeken kereste és találta életfeltételeit, mert a környék sós, sovány talaja bizony kevés kenyert termelt számára. És szívósan ragaszkodott e helyhez a nép, hol bár sok egyéb mellett nélkülözte a jó ivóvizet is, nem nagy igényeit kielégíthette egy napról a másra. A viszonyok azonban nagyon megváltoztak. Parajd forgalma — minthogy a Reiter-féle gyufagyár átköltözött Kolozsvárra — egészen aláhanyatlott. Növeli és növelte az esést azon körülmény is, hogy az ottani sóbánya termelését minimumra szállította, minthogy az országos forgalomhoz közelebb eső bányákból szerzi be a közönség sószükségletének legnagyobb részét. A Parajd és vidéki székelység tehát egyszerre esett el minden keresettől és jutott munkanélküli helyzetében teljes nyomorba, melyből immár magánvállalkozások egyhamar meg nem menthetik. Még a házi iparhoz való visszatérés is kevés reménnyel kecsegtetheti, mivel közel eső piacokon nem értékesítheti készítményeit, a távolabbiakat pedig az út drágasága miatt nem keresheti fel. A nép szegényedésével karöltve jár a kereskedelem pusztulása is. És ezen kétségbe ejtő helyzetből alig van reménye szabadulhatni, miért egymásután hagyják el az ősi fészket lakói, hogy idegenben keressék boldogulásokat. Parajd és vidéke ily sanyaru viszonyok közé jutott lakosságának megmentése céljából azzal a kéréssel fordulunk Nagyméltóságodhoz, miszerint méltóztassék sürgős lépéseket tenni az iránt, hogy a parajdi m. kir. állami sóbánya termelése fokoztassék, hogy bár ezáltal a munkásnép több keresethez jusson, mert a gyufagyár beszüntetéséből eredő veszteséget a népnek egyáltalában nincs módjában pótolni s ha valamely támogatásra nem talál, ezen vidéknek még a közelmultban jólétnek örvendett lakossága nagyon meg fog ritkulni s az is elszegényedik.“

„Tudós professzor Hatvani.“ A főreáliskola ifjúsága — mint jeleztük — márczius 2-án Makai Emilnek a fenti című darabját hozza színre. Az ifjúság megkeresésére a szerző készséggel engedte át a darabot s az estélyen való megjelenését is kilátásba helyezte, a mi már egymagában kész sikert jelent.

A jég. Az időjárás, amely heteken át kedvezett a jégport hiveinek, a hét elején egyszerre a déli szelek fellépése által megváltozott s a jég iránti érdeklődés egyszerre megcsappant. Az egyesület pályáját már vékony vizréteg borítja s hogy e szezonban valjon ismételtén fog-e ott találkozni a közönség, fölöttébb kétes.

Szini kerületünk. Szombaton a belügyminiszteriumban értekezlet volt, melyen az országot elvben különböző szini kerületekre osztották föl, illetve az országos színészeti felügyelőnek erre vonatkozó tervezetét a jövő tárgyalások alapjául fogadták. E szerint városunk az 5-ik szini kerületbe tartoznék. E kerületet a következő városok képezik: Deés, Marosvásárhely, Nagyszeben, Brassó, Gyulafehérvár, Székelyudvarhely, Kézdivásárhely és S.-Szentgyörgy.

Utczai alakok. Alig hihető, hogy volna még város széles ez országban, a hol annyi szomorú és félbolond ténferegne az utczákon, mint éppen e városban. Egyes amatőr emberek tudunkkal már is arra adták a fejüket, hogy e száznandó emberek arczképét összegyűjtsék annyira érdekesnek tartják azokat. Mi fölöslegesnek találjuk, de talán ugy hirtelesen nem is tudnók felsorolni őket, mivel kezdve Fütös Károlyon és végezve Bolond Mili kisasszonynál oly nagy számban vannak, hogy bizony meglehetősen hosszú névsor telne ki belőlük. Azonban, hogy a dolog érdemére térjünk, jelen esetben e szomorú csapat vezéralakját a Csoltán névre hallgató vigkolompos botrányos, a közszeméremet sértő magaviseletét kívánjuk kifogásolni, a ki idegrázó éneklését már a hajnali órákban kezdi meg s egész napon át az utcagyerekek gonyjának célzóablaja. Trágár beszédmódozával, perverz magaviseletével a járókelőket lépten-nyomon megbotrányoztatja s holmi éretlen tréfákat kedveid emberek által betanított nótákat dudol utcahosszat. Mindenesetre nagyon száznandó egy teremtés, a mi azonban még nem menti őtet attól, hogy szigorú büntetések által a közérkölcseket sértő magaviselete meg ne rendszabályoztassék, s éppen ezért az illetékes körök figyelmébe ajánljuk őt.

Az aszfaltjárda veszélyben. A hirtelen beállott időváltozás, az aszfaltot védő vastag hóréteget is meglágyította. A háztulajdonosok egyszerre kaptak az alkalmon, hogy attól szépszerével megszabaduljanak s utcahosszat megkezdődött a jég felvágása. Ez ellen természetesen nem is lehet kifogás, csak a kivitel módozatait ajánljuk az illetékes körök figyelmébe, mivel az aszfaltban a kegyetlen fejlesztésektől könnyen kár eshetik.

Közgazdaság.

A mérleg. Minden esztendőben ilyentéjt szokták a kereskedelmi intézmények lezárni a vagyonsmérleget. Ilyenkor derül ki azután, hogy a főkönyvek minő eredményt mutatnak ki a mult esztendei üzletéről.

A mérleg a kereskedőnél ugyan azt a szerepet játsza, mint az időjárásnál a hőmérő, mert a mérleg eredményei mutatják meg, hogy a vállalatok bevételei túlhaladták-e a kiadásokat és mennyivel s vajjon nem veszteséggel kell lezárni az ő esztendőt.

Az ideai mérlegek nemcsak örömet szereznek tulajdonosaiknak, mert ugy a bankok, mint nagyobb vállalatok szenvedtek az általános uralkodó rossz viszonyok behatásától; nem találkoznak talán egyetlenegy társulattal sem, a mely vagy a mult árnyékától, vagy más könnyen magyarázható okból az 1900. év mérlegének eredménye fölött ne panaszkodna.

Már általános szokás lett, hogy mindenki sópáncodjék azon szokatlan állapotok felett, a melyek jelenleg ugy a kereskedelem, mint az ipar minden terén oly súlyosan éreztetik nyomasztó hatásukat.

A pénz szűke valóban egészségtelen helyzetet teremtett különösen Magyarországon, mely tudvalevőleg idegen tőkével dolgozik. Miután az idegen tőkék nagyrésze más elhelyezést nyerve, kivonult az országból a hitelviszonyok is alaposan megrongálódtak.

Pedig a hitel játsza a legfőbb szerepet a kereskedelem háztartásában. A kereskedelmi, ipari pangás határozottan a szűkös hitelviszonyoknak köszöni nagyobb részét eredetét. A hiteltől megfosztott kereskedő még mocczani sem képes. Már pedig azok a beteges jelenségek, melyek nap-nap után mind gyakrabban tünedeznek fel a magánélet viszonyaiiban, ma-holnap végkép törülni fogják a hitel szót,

Mert nem mindig a mostoha körülmények, szerencsétlenségek, elkerülhetetlen csapások teszik képtelenné az embereket arra, hogy vagyoni kötelezettségeiknek a legerősebb elhatározás mellett is megne felelhessenek, hanem az a célzatos szándék, melyben már a hitelművelet kezdetekor hallgatóság ott lappang, a hitelképesség feltételeinek megsemmisítése s a hitelező galád kijátszása. Ehhez járultak még az építési válság okozta nagymennyiségű munkaerőnek a parlagon hevertetése, a mely sok embert fosztott meg a megélhetéstől, a munkától, a kenyértől.

Igy nem kell csodálkoznunk azon, ha az idegi mérlegek nem tüntetnek fel oly kedvező eredményeket, s ha kereskedő és iparos egyaránt panaszkodik a megélhetés nehézségein.

A silány bevételekhez járult még a kiadások nagybodolása. Mert csodálatosképen a nyersanyagok a fogyasztási cikkek, általában az elsőrendű szükségleti eszközök terén erős áremelkedés állott be. Így tehát kevés pénze mellett, még drágábban kellett mindent vásárolnia a kereskedőnek, mi természetesen nagyban hozzájárult a mérleg serpenyőjének felbillenéséhez.

Mindenkinek reménye most már abban csúszódik ki, hogy a nemzetközi komplikációk, a háborúk megszűnésével, e hosszantartó gazdasági és pénzügyi válság is véget fog érni. Igen ám, de nagy kérdés az, hogy mikor tér minden a rendes kerékvágásába, addig a hitelt vesztett kereskedő parányi kis tőkéje, melylyel a rossz év eredményeit kipótolhatná elfogy és nem marad más resultátum részére, minthogy kimondja a csődöt.

Nem a legkedvezőbb auspiciumok azok, melyekkel az új üzletvet megkezdjük és tudjuk jól, hogy az igazság kiméletlen feltárásával némelyeknek fájdalmat okozunk, de szerintünk egészségesebb a sebeket nyíltan megmutatni, semmint eltakolni, mert gyógyulásra csakis így számíthatunk.

Mindamellett nem szabad reményünket egy jobb jövőben elveszítenuk, mert hiszen az idők periodikus mozgásából is kaptasztatottuk, hogy minden tulprodukczió válságot idézett elő, de viszont a válságos idők, mindig kedvező, rendezett viszonyok beálltának előhírnökei.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Fő gyártmányu szongora jutányos áron eladó. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

Pártoljuk a magyar ipart!

Legjobb Csontlevélpapír

„Adria”

HAZAI GYÁRTMÁNY!

Versenyez a külföld elsőrendű készítményeivel

KÉSZÍTI

Csász. és kir. udvari szállító

RIGLER JÓZSEF EDE

PAPIRNEMŰGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPESTEN.

Kapható: Gyertyánffy Gábornál.

A Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

egy régi kipróbált háziaszer, a mely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmazatik köszvénynek, csúznál és meghűléseknek.

Intés. Silányabb utáztatok miatt bevásárláskor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony” védjegyre és a „Richter” cégjegyzésre.

80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Buda-pest**en.

Richter F. Ad. és társa,
össz. és kir. udvari szállítók,
Rudolstadt.

BARTHA ANDRÁS czipésmester

Székely udvarhelytt,
Kossuth-u. 21. (Zálogház mellett)

Ajánlja n. é. közönség szives figyelmébe a **Kossuth-utca 21. sz. (Zálogház mellett)** egész újonnan berendezett **férfi- és női készcipőraktárát** és üzlethelyiségét.

A legfinomabb anyagból a legkényesebb izlésnek is megletezően készített gyorsasággal, tartóssággal, pontossággal, jutányos árak mellett férfi-, női és gyermekecipőket. Sokoldalú tapasztalataira támaszkodva, a n. é. közönség bizalmát és megrendeléseit kéri.

Kérjünk mindenütt „Hírlapíró-gyufát”.

Makulatura papiros métermázsánként 7 forintért kiadóhivatalunkban eladó.

Hotel

Frank-szálloda

utóda

Karres Sámuel

SEGESVÁR.

Ajánlja a tek. utazó uraknak, valamint a t. cz. közönségnek egészen újonnan berendezett szállodáját. Nagyon jutányos, olesó szobák, kitűnő konyha, valamint tiszta erdélyi borok. — Minden vanatérkezésnél omnibusz és saját kocsit áll a t. cz. közönség rendelkezésére. — Szives pártfogást és tömeges látogatást kér.

Téli menetrend.

Érvényes 1900. október 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.		V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely érk.	159			620
731			316	Bikafalva	140			601
743			329	Bögöz	127			547
807			354	N.-Galambfalva	110			530
823			411	Bethfalva	1241			501
831			421	székely-keresztur	1232			453
848			438	Ujszékely	1208			489
902			454	érk. Héjjasfalva ind.	1148			414
209			1025	Brassó		209	800	
921			504	ind. Héjjasfalva érk.		1112	403	
951	558	1140	582	Segesvár		1058	340	
	654	101		érk. K.-Kapus ind.		945	213	
		419		N.-Szeben				
	656	125		ind. K.-Kapus érk.		943	158	
	849	433		érk. Kocsárd ind.		752	1054	
		1090		ind. M.-Vásárhely		1090	115	
	854	443		ind. Kocsárd érk.		750	1042	
	1046	645		Kolozsvár		555	853	
	231	1117		ind. Nagy-Várad		211	342	
	750	620		érk. Budapest ind.		915	830	

Az indulási és érkezési idők középeurópai időre vonatkoznak.
Az éjjeli idő esti 600 órától reggeli 559 perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhuzásával vannak kitüntetve.
Utányomat nem díjazatik.

Csak nőket érdekelhet e szenzációs felfedezés!

„Afroditin” mellszépítő, a háremhölgyek csodahatásu laurus-írja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjui üdeségét, ruganyos teltségét. A testbőrt bársony-lágyságúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen hatásu ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. Törvényesen védve. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum” labororiumában: **Budapest, VII. kerület, Mexikói-út 88. szám.**

„STEAROPTINUM” (Olaj-sebtaasz) Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtaasz, a mely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zúzódás, égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásáért kezeséget vállal, a mi ha elmaradna, — a pénzt visszaszolgáltatja a „Stearoptinum” labororiuma. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum” labororiumában

Budapest, VII. ker., Mexikói-út 88. II. 25.